

ad for at undgaa Bøgne, vil imidlertid vide, at der ikke er saa megen Grund til at frygte noget saadant, naar der intet Hegn er. Fremfor Alt gaar dog den Erfaring, der er gjort paa andre Steder og den fuldbornne Tillid, man der har til, at det kan lade sig gjøre at have Baner uden Hegn, uden at der er Fare. At Hegnene have Betydning med Hensyn til Omkostningerne ved Anlægget er klart, og man skal derfor ikke skrive til saadanne Sikkerhedsforanstaltninger, uden at det er absolut fornødent. I den Henseende er der Udsigt til, at vi kunne erhverve yderligere praktiske Erfaringer her i Landet, thi som det vil være de Herrer bekendt, næmmer Anlægget af Bømb Lemvig Banen efter dette System sig sin Fuldbørrelse i en ikke fjern Fremtid, og Erfaringerne derfra ville ogsaa komme os til Hjælp ved Bedømmelsen af dette Forhold. Et æret Medlem spurgte mig om, hvorvidt Materiellet fra de lettere Baner kunde anvendes paa vore nuværende Jernbaner, og om det tungere Materiel fra disse kunde føres over paa de lettere Baner. Ja, begge Dele kunne lade sig gjøre, men ikke som ordinært. Det Ordinære maa være, at Materiellet, der hører til de forskjellige Baner, maa blive paa den Bane, hvortil det hører; men der er Mulighed for at føre det tungere Materiel over paa de lettere Baner, naar det ikke er lastet stærkere, end den lettere Underbygning gjør det tilraadeligt, og naar det selvsjælgelig ikke bliver ført hastigere, end Banens Sikkerhed kræver, og det lettere Materiel kan selvsjælgelig føres over paa den svære Bane, naar det kan fremføres ved sin egen Bevægskraft og med den Hastighed, der er beregnet for det. Det kan muligvis ogsaa hæftes bag ved den anden Banes Materiel; men til dagligt Brug kan det selvsjælgelig ikke opfylde de Forordringer, som det stærkere Materiel med den større Belastning stiller. Det følger jo af sig selv, at naar man vil bygge den Art af Baner, maa man give Slip paa nogle af de Fordele, der ere forbundne med de kostbarere og bedre Anlæg, og jeg anser det ganske vist for et af de betydeligere Afkald, man maa gjøre, at Materiellet ikke kan være gjennemgaaende, men at der i Reglen skal om læsjes. — Naar nu forskjellige ærede Medlemmer have udtalt, at de Baner, som her ere foreslaaede, ikke netop var de, som burde komme i Betragtning, eller havde forskellige Opfattelser af, om den rette Linie var funden osv., da skal jeg for Diebliffet ikke komme ind paa en Undersøgelse heraf. De Baner, som her ere foreslaaede, ere fra tidligere Forhandlinger, forekommer det mig, omtrent givne som dem, Opmærksomheden maatte være henvendt paa, naar man atter vilde begynde paa en Jernbanebygning, og de maa finde deres Billigelse i, hvad jeg allerede tidligere har ansøgt, at der, hvis dette System bliver vedtaget, efter min Mening er Udsigt til, at vi indenfor en rimelig Tid kunne udstrække Jernbanebyg-

ningen ogsaa til de Egne, som nu for Tiden anse sig for tilfidsatte. Med Hensyn til en af de Banestregninger, som er foreslaaet, og som er foreslaaet anlagt særlig som en tilbagestaaende Del af, hvad man maatte kalde egentlige Statsbaner, har et Par af de Herrer yttret Uvil om, hvorvidt den med Nette var optaget som saadan, eller om i det Hele taget Anlægget af denne Bane kunde ansees for at være særlig fornødent, det er Stregningen Herring—Skjern. Jeg kalder den Herring—Skjern og bliver staaende derved, vel vidende, at det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen) har en Forventning om at faae Linien flyttet til Slagelse eller sydligere. Jeg vil ikke betage det ærede Medlem den Forhaabning, han har, men kun sige, at, forsaavidt det beror paa mig, skal den ikke komme derned. Det ærede Medlem kom til at sige, at en sydligere og østligere Retning af denne Bane vilde kunne faae Indflydelse paa Hedernes Opdyrking (Udflydelse af H. Nielsen). Ja, det er sagt, at den vilde kunne faae Indflydelse paa Hedernes Opdyrking. Det var mig imidlertid et Legn paa, at det ærede Medlem ikke havde noget overordentlig kraftigt Argument, hentet fra den Befolkning, der allerede nu skulde kunne benytte Jernbanerne, og jeg for min Part er en absolut Modstander af den Theori, at man skal opdyrke Heber ved Jernbaner. Det bliver for dyrt. Nu vender jeg tilbage til det, jeg iøvrigt vilde sige. Med Hensyn til Herring—Skjernbanen have ærede Medlemmer havt Uvil om den i det Hele taget for Diebliffet var særlig fornøden, eller om den særlig burde være Statsbane. Man har imidlertid betragtet denne Bane som en Fuldbørrelse af en af vore Lærbaner og som en nødvendig Forlængelse af Silkeborg—Herringbanen, som desværre endnu er i privat Bold, men som man vel en Gang kan erhverve som Statsbane. Dens Hensigt er jo ikke blot at føre Gods og Personer fra det nordøstlige Sjælland, men den er at sætte det midterste Sjælland i Forbindelse med Esbjerg, og dertil er den ganske vist fornøden. Egnet mellem Herring og Silkeborg har nu en ganske overordentlig lang Wei til Esbjerg Havn, og den Del af Landet, som ligger Vest for Herring er afstaaen fra Forbindelsen med denne Udførselshavn, der ligger saa nær ved. Jeg tror, at denne Bane i og for sig vil være forsvaret; men man vil give den særlig Betydning derved, at der bliver anlagt en Bane fra Lange til Silkeborg. Denne Bane har jeg hidtil ikke kunnet finde var af den Bestaafenhed, at der var Meget, der talte for den. Der er nemlig ikke mere end tre Mil mellem Lange og Silkeborg, og det er ikke at vente, at vi ville kunne forsyne de enkelte Dele af Landet med Baner i saa nære Afstande, ligesom der ogsaa er en meget god Vandvei ved Siden af. Men skulde det anses for at have særlig Betydning for